Ч. 85. Львôвъ, Середа 31 жовтня (12 падолиста) 1881. Рочникъ II.

Выходитъ во Львовѣ що Середы и Субботы (крôмъ рускихъ святъ) о 4-й годинѣ по полудни. Литер. додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстій“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣд. дня кождого мѣсяца.

Редакція, администрація и експедиція пôдъ Ч. 8 улиця Академична.

Всѣ листы, посылки и рекламаціи належитъ пересылати пôдъ адресою: редакціи и администраціи „Дѣла“ Ч. 8 улиця Академична.

Рукописи не звертаются только на особредне застереженье.

Поодиноке число стоитъ 10 кр. а. в.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ стоитъ:
на цѣлый рôкъ . . 8 зр.
на пôвъ року . . 4 зр.
на чверть року . . 2 зр.
съ дод. „Библіотеки“: на цѣлый рôкъ 12 зр. на пôвъ року 6 зр. на чверть року 3 зр. на цѣлый рôкъ зр. 6·— на пôвъ року зр. 2·50 на чверть року зр. 1·25

Предплату належитъ пересылати франко (найлучше почтовымъ переказомъ) до: Администраціи час. „Дѣло“.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одной строчки печатной.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ отъ порта.

ОТЪ АДМИНИСТРАЦІИ.

Съ почавшимся послѣднымъ чвертьрокомъ просимъ П. Т. Предплатниковъ о скоре надсыланье предплаты, якъ также выровнанье дотеперѣшныхъ залеглостій.

Новоприступлаючимъ Предплатникамъ „Библіотеки“ высылемо початокъ повѣсти „Стефанъ Анриетій“.

Родимцѣ!

Одною зъ головнѣйшихъ пôдставъ добробыту народôвъ есть безперечно просвѣщенье.

Просвѣщенье будитъ самостôйнôсть силъ, правъ и обовязкôвъ и есть пôдвалиною житя національного и политичного.

Только просвѣщенѣ народы мають будучнôсть.

Русины Галицкѣ давно зрозумѣли стôйнôсть просвѣщеня и длятого съ свободою, даною австрійскимъ народамъ конституціею, поклали собѣ за першу и святу задачу, просвѣтити свôй народъ посредствомъ народнои школы.

Не треба було довгого часу, якъ при звѣстномъ жертволюбію народа нашого въ загалѣ, а ревнôй и неутомимôй працѣ нашого священьства въ особенности, на Галицкôй Руси повстали сотки школъ народныхъ.

Народъ и священьство поклали собѣ симъ вѣкопомный памятникъ.

Невдовзѣ однакожь сталось такъ, що школу народну ôтдано пôдъ вліяньє властій школьныхъ свѣтскихъ.

Она стоитъ нынѣ пôдъ надзоромъ окремыхъ радъ школьныхъ мѣстцевыхъ, радъ окружныхъ, рады школьнои краевои; и доглядаютъ кромѣ того инспекторы окружнѣ и краевѣ, и поодинокѣ делегаты.

Мимо такъ численнои опѣки показалъ однакожь досвѣдъ, що охота до науки у нашого народа не измоглася, и не обстоятельство було мабуть причиною, що законодательство краеве выдало уставу о примусѣ школьнôмъ.

Здавалось, що успѣхъ народного образованя вже запорученый. Число школъ умножилось и наука въ нихъ управильнена пôсля одностайного плану науковоего. Але въ найновѣйшихъ часахъ высказався просвѣщеный загалъ знову не конче користно о хосенности науки въ школахъ народныхъ, а навѣть и высокій соймъ краевый объявивъ ôткровенно мнѣніе, що школы народнѣ не ôтповѣдають цѣлковито потребамъ народнымъ.

Власти автономичнѣ пересвѣдчені о вѣрности замѣтôвъ, здѣланыхъ школамъ, зложили протоє недавно тому окрему анкету школьну и ôтклякались до публичного мнѣнія, а власти школьнѣ до конференцій учительскихъ, съ запытаньемъ, где шукати за причиною слабого успѣху просвѣщеня въ народныхъ школахъ и якихъ бы средствъ ужити до усуненя существуючихъ недостаткôвъ.

Симъ ôтклякомъ вложено и на рускій просвѣщеный загалъ, а именно на учительство руске обовязокъ, занятись щиро и основно дѣломъ народнои школы. Сей ôтклякъ бувъ и головною причиною, що у насъ повстала гадка заснованя педагогичного товариства.

Мы хочемо властямъ школьнымъ прійти въ помôчь и всякими способами дбати о добро и розвôй школъ въ загалѣ, а народнои школы въ особенности.

Существуе у насъ вправдѣ ôтъ кôльканайцати лѣтъ товариство педагогичне. Се товариство въ першихъ часахъ стояло навѣть на становищи загально-галицкôмъ, а выданьемъ уставъ школьныхъ, календаря учительского и одного учебника (геометріи) въ языцѣ рускôмъ, — якъ и держаньемъ рускихъ ôтчитôвъ доказало навѣть, що оно стремитъ до рôвноуправненя обохъ краевыхъ языкôвъ въ школахъ народныхъ. Въ новѣйшихъ часахъ однакожь згадане товариство пôшло иншою дорогою. Выдавана центральнымъ выдѣломъ часопись „Szkoła“ стала такъ мало увзгляднити потребы рускихъ школъ народныхъ и руского учительства, що гдеякѣ ревнѣйшѣ педагоги почули конечнôсть, выдавати окремѣ рускѣ часописи школьнѣ. Часописи тѣ удержуются безъ субвенціи зъ фондôвъ краевыхъ лептами самого учительства и се есть доказомъ достаточнымъ о ихъ необходимости и хосенности.

Въ другихъ коронныхъ краяхъ о мѣшанôмъ народонаселеню дѣеся инакше. „Paedagogische Blätter“ на Буковинѣ редагуются въ трехъ языкахъ (въ нѣмецкôмъ, рускôмъ и волоскôмъ), а въ Чехахъ, на Моравіи и у Словенцѣвъ существуютъ ôтъ давна товариства педагогичнѣ: окремѣ для школъ съ языкомъ выкладовымъ нѣмецкимъ, окремѣ для школъ съ языкомъ выкладовымъ ческимъ, взглядно словеньскимъ.

Видко, що кождый народъ повиненъ самъ дбати о свои потребы школьнѣ и хотяй задача тая не легка, однакожь сподѣемось, що кождый Русинъ лишь съ ôтрадою и всякимъ пожертвованьемъ за ню прійнеся.

Приступаемо проте до заснованя „Руского товариства педагогичного“ съ повною надѣею на его успѣхъ.

Цѣль наша ясна: добро и розвôй школъ рускихъ въ Галичинѣ. Она впрочѣмъ означена точно першими параграфами статута, потвердженого выс. ц. к. Намѣстництвомъ пôдъ днемъ 6 серпня 1881 р. до ч. 37847.

Руске товариство педагогичне ставитъ собѣ задачу:

а) промышляти надъ потребами руского народа на поли школъ народныхъ, середныхъ и высшихъ, займатися основуваньемъ рускихъ школъ и пôддержувати всякѣ справы выхованя публичного и домашного на основѣ матерного языка руского.

б) Подавати членамъ своимъ такъ моральну якъ и матеріяльну помôчь.

Школа народна въ Галицкôй Руси має бути только народною, такъ якъ образованье дасться найлегше и певно достигнути лишь посредствомъ языка матерного.

Товариство наше стане на его стражи и ужіє всякихъ средствъ, щобы зъ рускихъ школъ усунути недостатки и хибы.

Зъ нашои стороны даемо працю, а высокѣ власти школьнѣ, сподѣемось, не ôтважутъ намъ школи своеи помочи.

Отзываемось проте до всѣхъ Родимцѣвъ и просимо ихъ о якъ найчисленшѣйшу участь въ новôмъ подвигу Галицкои Руси.

Отзываемось до родичѣй нашихъ школярѣвъ, яко до людѣй найбôльше интересованыхъ. Голосъ ихъ въ дѣлѣ школьництва буде для насъ мѣродательнымъ.

Отзываемось до свѣтлого нашого священьства. Вамъ, отцѣ духовнѣ, найлѣпше завѣстнѣ добрѣ и злѣ стороны нашихъ школъ, а добра Ваша рада стане за половину дѣла.

Але передъ всѣмъ ôтзываемось до руского учительства, яко до тыхъ мужѣй, въ рукахъ котрыхъ спочиває судьба и будучнôсть нашихъ школъ. Вашъ голосъ буде рѣшати, Вы до того покликанѣ и Вамъ въ помôчь хоче передъ всѣмъ прійти наше товариство.

Отъ участи учителѣвъ нашихъ зависима сила товариства.

Вписове (разъ на всегда) выноситъ 50 кр., рôчна вкладка также 50 кр.

Зголошеня до принята въ члены руского товариства педагогичного и грошевѣ присылки належитъ адресовати до комитету „Руского товариства педагогичного“ на руки секретаря товариства, проф. Анатоля Вахнянина, улиця Чарнецкого, ч. 2.

Львôвъ 24 Жовтня ст. ст. 1881.

За комитетъ:

Дръ **Амврозій Яновскій**, ц. к. совѣтникъ школьный — *предсѣдатель.*

Дръ **Фр. Костекъ**, ц. к. профессоръ университету львôвского и крылошанинъ — *заступникъ предсѣдателя.*

Анатоль Вахнянинъ, ц. к. проф. гимназіяльный — *секретарь товариства.*

ВЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ.

Образокъ зъ галицкого житя.

VI.

(Дальше)

Теперь була сама пора, щобъ Семенъ [illegible]ѣвъ передъ Уршулею свою поетичну рѣчь вѣршовану, та лишенько: память [illegible]ôмъ опустила его.

„Ôнъ Голопнтъ смирный учитель“, [illegible] Семенъ, але заразъ запикався, замовкъ, пролепетавъ скôлька разôвъ свое [illegible]: „е, е, то есть, якъ его“, и знову [illegible], почавъ за пазухою шукати свое [illegible] вырôбу, але не найшовъ и [illegible].

Уршуля стояла заклопотана не знаючи, що ей чинити, чи утѣкати, чи у[illegible] розгораченого професора.

Наразъ заблыскали очи Семена ясненѣйшимъ блескомъ, бнъ знову розтворивъ свои здоровѣ рамена, приблизився до Уршулѣ и съ жаромъ почавъ говорити:

„О, ты многихъ весенъ царице,
„Серця мого чарôвнице.
„Зглянься зъ высоты твоеи
„На печаль душѣ моеи...
„Твои очи рожнемъ вбились,
„Въ мое серце затопились,
„А. турбаши твои лиця
„Я якъ спутана телиця...

„Е, е, то есть, якъ его“... и Семенъ знову затихся.

По лицю Уршулѣ перелетѣвъ легкій, насмѣшливый усмѣхъ. Только на силу вдержалась она отъ голосного смѣху.

„Не горячѣтеся, пане Семене“, промовила Уршуля лагôдно, „не горячѣтеся, успокôйтесь, вы ще недужѣ, вамъ не можна багато говорити, — сѣдайте.“

„О, предобра панѣ, я здоровъ, цѣлкомъ здоровъ. Огонь горитъ въ моемъ серцю, але я здоровъ якъ рыба. Твôй видъ, ласкава панѣ, мене оздоровляє, мене покрѣпляє, — я якъ на крылахъ росту, — я здоровъ, дуже здоровъ.“

Семенъ знову замовкъ, ему не стало слôвъ, такъ довго выучуваній стишки мовъ заклятѣ нѣкъ не насувалися на умъ, буйнѣ, поетичнѣ думки не находили собѣ пыраву въ словахъ, только его уста дрожали, его очи палали.

„Найдорожша панѣ!“ промовивъ по хвилѣ Семенъ такъ торжественно, якъ доси ще николи не говоривъ, хиба до одного инспектора. „Вамъ яко не може бути тайно, вы мусѣли завважати, вы мусѣли догадатись, що я, то есть моя душа, мое серце звертаеся до Корытъ бôльше якъ звычайно, що сюда звертаются всѣ мои думки, то есть, що я тутъ бываю частѣйше, то есть, що я только тутъ бываю, а бôльше нигде. Навѣть тучѣ, лють и слота, то есть, та погана осѣнь съ ще поганѣйшими дорогами не вдержали мене прибути сюда. Вы, ласкава панѣ, мусите догадуватись причины“... Семенъ замовкъ на хвилю, якбы ждавъ ôтповѣди. Уршуля заклопотана ôтступилась о одинъ крокъ до порога.

Семенъ впавъ на колѣна передъ нею. „О найдорожша, найласкавѣйша панѣ“, заговоривъ бнъ съ цѣлымъ огнемъ своеи розпаленои груди и ще ширше розтворивъ рамена, „ты причина сего всего, ты очарувала мене, мое серце, мою душу, днемъ и ночію только о тобѣ гадаю, безъ тебе жити не можу. Отъ першои хвилѣ, коли ôтпустъ св. Антонія вôславъ менѣ тебе мовъ ангела хранителя, твôй образъ не сходитъ менѣ въ очій, ты якъ ясна зоря заблысла въ моемъ Вефлеемѣ и свѣтишь, проводишь мому житю и теперь, коли на мѣсци нужденнои хатины въ Голопнтахъ стала нова школа, пышнѣйша отъ двора, достойна тебе повитати якъ свою паню... О, зглянься на мене, не ôтвертай твого ясного личка, выслухай мого благаня... Безъ тебе я мушу загибати, нема менѣ житя. Подай менѣ твою рученьку, ущасливи мене твоимъ предобрымъ серцемъ на цѣле житье, будь моею подругою, будь моею“...

Ще Семенъ не докôнчивъ своеи горячои промовы, якъ ôтхилились дверѣ и показалось замуране лице Грицька. Якійсь насмѣшливый, троха придурковатый усмѣхъ запитавъ на лицю Грицька, коли побачивъ Семена на колѣнкахъ передъ Уршулею.

Уршуля, що доси стояла заклопотана неожиданымъ выбухомъ любовныхъ чувствъ Семена, обрадувалась появомъ Грицька, кликнула его и съ повагою сказала:

„Жоржъ, дай панови склянку воды, имъ недобре зробилось, поможи имъ.“

Съ тыми словами Уршуля поспѣшно вышла зъ комнаты. Семенъ глянувъ за нею, глянувъ на Грицька, що пôдôйшовъ до него, помогчи ему встати, глянувъ навколо себе и якъ самъ не свôй пôдвѣся на рôвнѣ ноги. Ôнъ не мôгъ зрозумѣти, що се все значить, чи се сонъ чи дѣйстна правда.

„Сѣдайте, паноньку, сѣдайте, успокôйтесь, я заразъ принесу воды“, говоривъ добродушный Грицько, провожаючи Семена, якъ слабу дитину, за руку до софы, а Семенъ мовчавъ и самъ не знавъ, що робити, що говорити. Ôнъ потонувъ въ тяжку задуму, только й теперь не знавъ, що бнъ думае, що гадае. Грицько напився съ водою, налявъ повну шклянку сего оживляючого напитку и ставъ розпытувати Семена, якъ ему на серцю, якъ въ головѣ, якъ въ животѣ. Семенъ

Насльдства нашои байдужости.

Дописъ зъ Дрогобича.

Неразъ вже було пôдношено въ „Дѣлѣ“, що нашôй народнôй недоли въ великôй мѣрѣ мы самѣ сьмо виноватѣ, — менше многѣ къ нашихъ, именно священикôвъ, самовôльно черезъ свою нерадивость залишають и тое поле, котре намъ еще зôставлено, и на котрôмъ еще много доброго для народности нашои дѣлати можемъ. Намъ еще въ памяти, якъ на конференціи учительскôй во Львовѣ и въ анкетѣ школьнôй обзывалися голосы за внесеньемъ радъ школьныхъ мѣсцевыхъ, — и якъ вновъ рускѣ часописи за задержаньемъ ихъ горячо промовляли, суть бо то еще единѣ институціи, котрѣ на школу вплывъ мати и по крайнôй мѣрѣ въ оборонѣ народныхъ правъ въ школѣ выступати можуть. Но щожь, коли гдекоторѣ священики до упадку и до частковаго внесеня тыхже руку прикладають, и до того доводять, що або селянинъ неписьменный на чолѣ такои рады стоить, або предсѣдатель рады, хотяй священикъ, свои въ тôмъ взглядѣ довжности залишае, и доводить до того, що рада школьна окружна мѣсцевѣ рады школьнѣ вносить и другимъ ихъ дѣла переказуе. Такъ рада школьна окружна дрогобыцка внесла рады школьнѣ мѣсцевѣ въ Модрычи и Сôльци, а дотычнѣ школы пôдчинила радѣ школьнôй мѣсцевôй въ Дрогобычи, — внесла раду школь. мѣсцеву въ Бровици и пôдчинила школу радѣ шк. мѣсцевôй въ Лѣшни, — внесла раду шк. мѣсцеву въ Бѣльчи, а школу пôдчинила радѣ шк. мѣсцевôй въ Медничахъ, — внесла рады шк. мѣсцевѣ въ Яблôнцѣ вынжнѣй и нижнѣй, въ Вовчѣмъ, и въ Хащовѣ, а дотычнѣ школы пôдчинила радѣ школьнôй мѣсцевôй въ Турцѣ. Сколько на тôмъ народна справа выскае, можна въ того поняти, що во всѣхъ наведеныхъ громадахъ живуть самѣ Русины, въ школахъ языкъ выкладовый рускѣй, и рады школьнѣ мѣсцевѣ могли по руски урядовати, коли тымчасомъ въ радахъ школьныхъ Дрогобыцкôй, Турчаньскôй и Мединицкôй урядуеся по польски, тожь и съ пôдчинеными собѣ новыми школами и дотычными громадами въ польскôмъ языцѣ вноситися будуть, — а коли прійде до обсаджени учительскои посады, то дотычнѣ громады и священики всякого вплыву на тое будуть позбавленѣ. Найже той фактъ буде пересторогою для всѣхъ священикôвъ, щобы не оттягалися ôтъ участи на дѣла школьнѣ, — а такѣ священики, якъ въ Стебнику, Лѣшни, Летни, Ясеници сольнôй и Комарникахъ най служать всѣмъ за достойный наслѣдованя примѣръ, — такъ якъ предсѣдателѣ радъ школьныхъ мѣсцевыхъ, якъ и пôдъ взглядомъ надзору школьного и точного та правильного удѣланя науки религіи въ школѣ.

ДОПИСЬ.

Зъ Кіева ...При случаю подамъ и вамъ, Галичанамъ, гдеякѣ звѣстки, котрѣ певно будуть ва-дли васъ интересѣ. И такъ напередъ скажу, що украиньскѣй альманахъ „Луна“, о котрôмъ вже ôтъ року вде у насъ бесѣда и всѣ его нетерпѣливо выжидають, выйде небавомъ зъ печати. Друкъ вже окôнчився, а не готова ще тôлько виньетка на окладинку, безъ котрои у насъ теперь украиньска книжка не обôйдеться. Вамъ буде звѣстно, що редакторъ альманаха „Луны“, п. Олександеръ Кониськѣй старався торôкъ о тое, щобы „Луна“ була мѣсячнымъ журналомъ, та управа по дѣламъ печати на те не позволила, а вгодилась тôлько, щобъ „Луна“ выйшла одною книжкою альманаха. Благо и те, коли бôльше не ма.

П. М. Старицкѣй выдавъ въ Кіевѣ збôрку переводныхъ поезій зъ Байрона (Мазепу), Гейне, Мицкевича и Сирокомлѣ и сербскѣ пѣснѣ женочѣ. Книжка п. Старицкого дуже вподобалась украиньскôй публицѣ. П. Старицкѣй звѣстный яко переводчикъ багато утворôкъ: повѣстѣй Гоголя, казокъ Андерзена, байокъ Крылова, сербскихъ думъ (першѣй томъ выйшовъ въ 1876 р.) и др. Въ „Лунѣ“ мають бути его оригинальнѣ поезіи. Цѣкаво намъ буде знати, що п. М. Старицкѣй оголосивъ въ однôй зъ тутешныхъ газетъ (зъ „Трудѣ“ именно) заяву, що ôнъ задумуе выдати своимъ коштомъ утворы на украиньскôй мовѣ — белетристичнѣ и науковѣ — и взывае украиньскихъ белетристôвъ и ученыхъ, щобы надсылали ему свои писаня и поклали суму гонорара, а ôнъ буде ихъ писаня выдавати друкомъ чи то въ поосôбныхъ книжкахъ, чи й въ альманахахъ.

Цѣкаво намъ буде такожь довѣдатись, що директоръ кіевского драматичного театру п. Иваненко клопочесь о дозволенье давати на сценѣ украиньскѣ пьесы. Тôлькожь не можна надѣятись, щобъ начальство розрѣшило, поки не порѣшится вже разъ головне пытанье: чи тревати и на дальше указови зъ 18 мая 1876 р. (Тымъ указомъ заборонено украиньскѣй языкъ въ Россіи). Минувшого року частному лицю п. Галагану удалось по довгихъ клопотахъ дôстати дозвôлъ ôтграти въ своѣй колегіи въ Кіевѣ „Наталку Полтавку“, — та се бувъ одинокѣй случай. Кіевляне недоумѣвають, длячого се такъ, що пьесы украиньскѣ граются въ Воронежи, Одесѣ, Полтавѣ, Елисаветградѣ, а не можуть гратись въ Кіевѣ? Недоумѣвають, та мусять мовчати, „слушного“ часу ждучи.

Торôкъ писавъ я вамъ про пригоды съ памятникомъ Богдана Хмельницкого. Теперь вамъ вновъ скажу, що таки все ще ôнъ не може знайти собѣ мѣстця въ Кіевѣ, чи радше, нигде не дають ему мѣстця. Порѣшено вже було наконець ставити пьедесталъ памятника въ углу Софійскои площади, та спротивилась сему духовнѣ Софійского собора... За-длячого? — вже смѣшно казати: бо, кажуть, кôнь Хмельницкого буде звернений хвостомъ до собора. Не знати, якъ дѣло покôнчится, а все таки протесты духовеньства зупинили дѣло. Справдѣ соромъ великѣй, що для статуи Богдана Хмельницкого, защитника православія, не можна теперь знайти мѣстця въ православнôмъ Кіевѣ.

Зъ Турчаньского. (*Нескôнчена еще справа зъ часôвъ послѣдной конскрипціи.*) Року 1880 въ лѣтѣ порозсылало староство турчаньске завôзванье до громадъ, щобы отвѣтно §. 12, арт. III. уставы конскрипційнои зъ 29 марта 1869 заявили, чи громады рѣшатся самѣ взяти на себе обовязокъ перевести конскрипцію у себе, чи нѣ. Таке завôзванье дôстала и громада Лôмна. Маючи до переведеня конскрипціи доброго писаря, громада Лôмна ôтповѣла, що бере на себе обовязокъ конскрипцію перевести. Опôсля зажадало староство письменнои декларацiи ôтъ того, кому громада Лôмна хотѣла поручити конскрипцію. Тую жадану декларацію выготовивъ писарь громадскѣй ôтъ себе и пôславъ до староства. А треба знати, що писарь въ Лôмнѣ пише все по руски и въ Лôмнѣ бôльша половина людій письменныхъ, бо тамъ есть школа ôтъ 50 лѣтъ, а теперь мае дуже доброго учителя. По пересланю писаремъ громадскимъ тои декларации до староства, якось въ грудни 1880 р. приходить въ староства увѣдомленье, що до переведеня конскрипціи пріѣде въ Лôмну п. І. К., делегованый въ рамени старостства, — въ якôй цѣли — се намъ добре звѣстно. Такъ дѣялось не тôлько въ Лôмнѣ, але майже въ цѣлôмъ повѣтѣ. А оригинальне при тôмъ було поступованье намѣстництва. Намѣстництво запытало староства, кôлько селъ въ повѣтѣ можуть самѣ перевести конскрипцію, т. е. кôлько селъ мають у себе до того способныхъ людій. Староство на тое запытанье ôтповѣло намѣстництву, що въ цѣлôмъ повѣтѣ есть тôлько 24 такихъ селъ. Намѣстництво зробило тогды замѣтъ староству, що се рѣчь неможлива, щобы въ турчаньскôмъ повѣтѣ було ажь 24 такихъ селъ. Староство студіюе на ново и ôтповѣдае намѣстництву, що есть 12 такихъ селъ, межи тыми и Лôмна. Намѣстництво знову ігнорувало и тое предстановленье и наказало, щобы староство постаралося зъ свого рамени о людій для переведеня конскрипціи. Отже противъ волѣ многихъ селъ въ тôмъ числѣ и села Лôмны накинуло староство такихъ людій, котрѣ знали, якъ дѣло фабриковати. По часѣ приходить зъ староства приказъ до громадъ, щобы тымъ панамъ-конскрипціонистамъ добре заплатити и то не тôлько за переведенье конскрипціи, але и за кошта подорожи, коли то тіи панове ѣздили до Турки по информаціи, не знаючи, якъ конскрипцію переводити. Такъ отже громада маюча доброго писаря, котрому рôчно платить, и котрый бувъ здôбный до переведеня конскрипціи, мусить теперь платити окремо и то добре платити. Громада Лôмна подала рекурсъ до министерства.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(*Цѣсарь*) вернувъ несподѣвано скоро зъ Геделе до Вѣдня. Зъ приспѣшеного пріѣзду цѣсаря до Вѣдня газеты выводять, що въ скорôмъ часѣ буде именованый министеръ дѣлъ заграничныхъ. Въ Вѣдни пробуває теперь великѣй кн. Константинъ. Дня 10 с. м. цѣсарь ôтдавъ визиту князеви зъ амбасадѣ россійскôй, по чѣмъ вел. князь ôтвѣдавъ цѣсаря въ замку и бувъ у цѣсаря на обѣдѣ.

(*Перше засѣданье палаты панôвъ*) ôтбудесь 17 падолиста. На порядку дневнôмъ поставлено мѣжь иншимъ: друге читанье закона о коммасаціи грунтôвъ селяньскихъ. — Палата панôвъ зôстане небавомъ доповнена; цѣсарь заменуе новыхъ членôвъ, розуміеся, зъ стороны автономистôвъ. Въ уложенôй вже листѣ мають знаходитися мѣжь иншими: гр. Белькреди, президентъ трабунялу администраційного, ген. Филипович, Маровичъ и губернаторъ Дальмаціи Родичъ.

(*Венгерскѣй делегаціи.*) Дня 6 падолиста на засѣданю угорскои комисіи делегацийнои ôтповѣдавъ Каляй управитель минист. дѣлъ заграничныхъ на интерпеляцію одного делегата о становище монархіи до иншихъ державъ, а именно Россіи, дальше о цѣль и результатъ зъѣзду гданьского, о цѣль и результатъ зъѣзду вѣденьского. Каляй ôтповѣвъ: 1) Зъѣздъ гданьскѣй ôтбувся на жаданье царя. Що тамъ рожено, певно не знати, бо тамъ були лишь цѣсарь нѣмецкѣй и царь. Однакожь зъ разговôръ амбасадъ въ Берлинѣ и Петербурѣ видко, що характеръ зъѣзду бувъ мирно-консервативный и що зъѣздъ причиняется до утвердженя европейского мира. По думцѣ Каляя въ Гданьску не рѣшено нѣякихъ ни устныхъ ани письменныхъ обовязуючихъ постановъ.

2) Що до зъѣзду вѣденьского, то инициатива выйшла выключно ôтъ короля Губерта и длятого Каляй заявивъ, що до выясненя мотивôвъ подорожи не есть компетентный. Але заявивъ, що о кôлько можна судити зъ внѣшныхъ и внутрѣшныхъ отношень Италіи, то слѣдуе, що Италія зближаючись до Австріи чинить се голосно въ своѣмъ власнôмъ интересѣ, бо що дотычить Австріи: мы не маемъ ани чого жадати ôтъ Италіи ани чого ся боятися. Въ подôбнôмъ дусѣ промовляли и гр. Андраши. Таке заявленье Каляя и Андраши, обѣщене въ угорскихъ газетахъ, выкликало велике невдоволенье въ Италіи; гр. Робиллянтъ хотѣвъ податись до димісіи. Наступили выясненя, толкованя и дѣло залагодилось, але все таки всѣ газеты одноголосно называють заявленье Каляя и Андраши нетактомъ дипломатичнымъ.

(*Намѣстникомъ Моравіи*) на мѣсце умершого недавно бар. Корба Найденгайнъ зôставъ именованый сими днями гр. Фридрихъ Шенборнъ. Новый намѣстникъ не есть homo novus въ житю политичнôмъ. Ôтъ довгихъ вже лѣтъ занимаясь студіями политичными и бувъ чинный яко публицистъ. Въ р. 1871 написавъ ôнъ брошуру: „Böhmen und Oesterreich“, въ котрôй зъ одной стороны, обстае рѣшучо за историчними правами ческого народу, а зъ другои стороны жадае, щобы и права нѣмецкого народу въ Чехіи були пошановані. Минувшого року зôставъ гр. Шенборнъ именованый дожизненнымъ членомъ палаты панôвъ. Минувшого року при случаю выборôвъ до ради державнои выголосивъ ôнъ свои принципы политичнѣ въ ôтозвѣ до выборцѣвъ пазаненьского округа. Ôнъ высказавъ конечность скрѣпленя теперѣшнои бôльшости парляментарнои (автономистôвъ) и вступився за расширеньемъ автономіи, за переведенемъ рівноправности національнои и за выхованьемъ школьнымъ молодежи въ матеріѣ религіи и на пôдставѣ религійнôй. Новый намѣстникъ належить до правицѣ и не мае жадныхъ звязкôвъ съ вѣрноконституційними. Длятого именованье гр. Шенборна намѣстникомъ Моравіи, где Нѣмцѣ панують надъ Славянами, выкликало въ печати славянскѣй велике вдоволенье. Гр. Таффе черезъ именованье гр. Шенборна зробивъ знову знакъ уступство правици передъ самымъ отвореньемъ парляменту.

(*Министеръ просваты*) розпорядивъ, щобы дѣти родичѣвъ безконфессійныхъ учились въ школахъ религіи и то тои, котру исповѣдували ихъ родичѣ передъ тымъ. Нѣмъ перейшли на безконфессійность. Министеръ выдаючи таке розпорядженье опирся на букви закона школьного, котрый постановляе, що кождый ученикъ обовязанъ учитися въ школѣ религіи.

(*Смѣшнѣ ôтъ карты.*) Найновѣйшый дневникъ законôвъ державныхъ оголосив розпорядженье министра справъ внутрышныхъ и министра скарбу зъ справъ осторожнаго плѣваня картъ. §. 6. того розпорядженя орѣкае, що кождый продаючій карты неостемплѣваны або грающій зъ неостемплѣваными картами мусить заплатити за кару 50 разôвъ стôлько, на скôлько скарбъ зôстане оскорбленый.

(*Посломъ до ради державной зъ мѣста Кракова*) выбраный зôставъ гр. Станиславъ Мѣрошевскѣй. Зъ 1870 голосôвъ дôставъ ôнъ 1060 а другій кандидатъ жидъ Варшаверъ 754. Станчикôвска партія програла: она, звѣстно, ставала кандидата Ю. Клачко (писателя, котрый пише по польски и по французски политичнѣ статьи

и не чувъ, чи не слухавъ тыхъ безчисленныхъ дожитôвъ сельского гидропаты и съ якоюсь сонною непритомностью ôтповѣдавъ: „нѣчо, нѣчо, — добре, добре!“

„А, вамъ, паноньку, треба покрѣпитись, по такихъ пригодахъ та мукахъ треба покрѣпитись. Зараз, зараз, я все приладжу“, сказавъ наконець Грицько змѣркувавши, що Семенъ чогось замлѣвае и хутненько выбѣгъ зъ кôмнаты.

„По такихъ пригодахъ та мукахъ?“ повторивъ Семенъ и въ першѣй разъ, здаеся, почавъ приходити до себе. „Пригодахъ? — Мукахъ?, Абожь я мучився? Пригода — такъ, справдѣ, що пригода, та ще яка славна. Отъ менѣ удалось! Не дарно кажуть, лихо не безъ добра. Мабуть вже такъ судилось. И сонъ зôйшовъ на мене такій пречудный и она сама явилась такою чарôвною, такою любою, мовбы мôй сонъ ôттадала. О, яка люба, яка мила, якъ она мене слухала, якъ любо усмѣхалась.... — — Та той наслѣдный Грицько вернувся такъ не въ пору съ своюю нещастною пикою. Бодай его! Въ саму пору, якъ я оценять такъ любо усмѣхалась, як головка такъ пріязно нахилялась, як уста тремтѣли, вырочне слово менѣ сказати хотѣли, — а той — шусть съ своюю поганою пикою, — аги на него! И сполохавъ мою голубку, пурхнула, якъ передъ стрѣльцемъ на легкихъ крылахъ злетѣла и слова менѣ не сказала“.

Знову розчинились дверѣ и Грицько внѣсъ велику тацу, застальену фляшками, келѣшками и полумысками та тарѣлками. Зъ полумысковъ пôдносились клубы густои, горячои пары, що розплывалась смачною вонею по кôмнатѣ и дуже мило ласкотала за языкъ.

„Прошу розгостѣтся, паноньку, покрѣпѣтеся“ говоривъ въ своѣй добродушности Грицько, ставляючи тацу на столѣ и розстелюючи бѣлый обрусъ. „По такихъ пригодахъ и мукахъ треба покрѣпитись. Розгостѣтся, паноньку, розгостѣтся, я ще зараз донесу“, и знову спѣшно вынѣсся зъ кôмнаты.

„На маешь, знову по такихъ мукахъ и пригодахъ!“ гнѣвно кликнувъ Семенъ въ слѣдъ за Грицькомъ. „По якихъ пригодахъ? По якихъ мукахъ?! Аги на те бе, плете справдѣ якъ на мукахъ!“

Але смаковита вони заставленыхъ стравъ нахлынула на Семена и притушила въ нѣмъ гнѣвъ, а розбудила голодъ. Ôнъ ставъ розглядати заставленѣ стравы, а побачивши кôлька фляшокъ, старостію оброслыхъ, ажь моргнувъ бѣлявыми бровами.

(*Дальше буде.*)

...гленіи въ „Revue des deux Mondes“), а ...ли так кандидатура не мала виду на по... (ѣхъ, або красше сказавши, коли п. Клячко ...рѣнся кандидатуры, то краковска партія не ...мала смѣлости поставити другого свого кан... дидата, бо, якъ пишутъ львовскій польскій ...ренты, Стачники боялися, щобы черезъ тое ...ръ. Мѣрошевскій не достанъ еще больше го... лосовъ. Такъ отже при сѣмъ выборѣ стан... ковска партія потерпѣла велику неудачу. „Сѣмъ“ дуже невдоволный зъ того и желае ...ной партіи, щобы щось подобного другій ...разъ не случилось.

(*Шефъ секціи Краєвъ*) вернулъ до Вѣ... дня зъ своеи подорожи инспекційнои по Бо... снія и Герцеговинѣ. Подорожь его тревала ...ромъ тыждневъ.

(*Обсада перемиского лат. епископства.*) Кс. Лукъ Солецкій, каноникъ и ректоръ лат. ...семинаріи, зостанъ именованый епископомъ ...въ перемыской дієцезіи. На епископство тое ...були два сильні кандидаты: кс. Лобозъ, ...каноникъ перемыскои капитулы, котрый по ...смерти бл. п. еп. Гиршлера administровавъ ...дієцезею и кс. Солецкій. Послѣдный взявъ ...верхъ, але щобы и кс. Лобозъ не бувъ о... скорбленый, то онъ мае бути заразъ имено... ваный епископомъ-суфраганомъ. „Dziennik polski“ довѣдуеся, длячого кс. Лобозъ не ...зоставъ выбраный на епископа, а именно длятого, що мовлбы то митрополитъ рускій Сембратовичъ и еп. Ступницкій спротивился его поставленю лат. епископомъ въ Перемышли, бо кс. Лобозъ кôлька разъ вже заманифестовавъ яко противникъ рускои народности. Голосъ рускихъ владикъ по за... мѣреню „Dziennik-а“ мавъ знайти отголосъ и кс. Лобозу не дано достоиньства епи... скопа. Сколько въ донесеню „Dz. pol.“ правды, намъ не знѣстно, бо доси зъ сторо... ны рускихъ владикъ нѣкого въ тôй справѣ заявленя не вышло. Другѣ газеты поль... скѣ дементуютъ информаціи „Dziennik-а“, говорятъ, що зъ стороны рускихъ владикъ нѣкого протесту не було, а только намѣст... никъ въ терпѣ предложенôмъ цѣсареви по... ставивъ на першôмъ мѣстци кс. Солецкого, якого ему добре зъ засѣданій рады школь... ной краєвои. — Що до насъ Русинôвъ, то намъ остаточно все одно, чи буде епископомъ въ Перемышли кс. Лобозъ, чи кс. Со... лецкій; коли першому закидаютъ неприхиль... ность до Русинôвъ, то и другій певно не грѣшитъ прихильностію до насъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. „Новое Время“ доноситъ, що правительство россійске рѣшило зложити о... крему комисію для реформы селяньскихъ институцій. Въ складъ комисіи войдутъ та... жь ревизійні сенаторы, котрѣ сего року объѣздили поодинокѣ губерніи и лично пе... ресвѣдчались о порядкахъ въ всякого рода урядахъ. До тожь комисія будутъ завозва... ні также мужѣ довѣрія.

Комисія для зменшеня нѣньства въ Россіи, о котрои двохъ важныхъ рѣшеняхъ мы доносили минувшого разу, ухвалила дальше постанову, що угода въ справѣ на... ему шинку мае бути устна и вынаймаючій мае зложити одну трегю часть сумы арен... дной яко кавцію. Дальше ухвалила комисія, що одна особа може держати лишь одинъ шинкъ чи то въ мѣстѣ чи въ повѣтѣ (уѣздѣ).

„Правительств. Вѣстникъ“ оголосивъ слѣдуюче урядове розпорядженье: „Царскимъ указомъ зъ 4 (16) вересня, даным правительствуючому сенатови, розпоряджено, щобы на подставѣ нового закона „о государственной охранѣ“ особамъ административно зосланымъ еще передъ выданьемъ ...ладного закона, вызначити речинець высылки. Министерство внутренныхъ дѣлъ, выконуючи указъ царскій, знайшло много такихъ административно зсыльныхъ, котрѣ досыть уже напокутовались и котрыхъ на... жалобы уже заразъ увôльнити (а не затримувати имъ речинець зсылки). Мини... стерство предложило тую справу царевѣ и ...ръ згодився на тое, щобы заслугуючихъ на увôльненье заразъ увôльнено отъ зсылки и зволено имъ вертати домôвъ“.

Кромѣ комисіи, котра радитъ надъ ...зменшеньемъ нѣньства въ Россіи, радитъ ...теперь въ Петербурзѣ также комисія въ справѣ переселеній. Комисія рѣшила о... голосно: 1) щобы на переселенье глядѣти ...не на объемъ въ загалѣ конечный, особливо при нынѣшныхъ условіяхъ сельского быту въ Россіи; 2) систему, заказуючу пересе... ленцамъ вложити уважати неправильною. Все, що указалитъ комисія, буде служити ...на подставѣ до уложеня обовязуючого за... кона о переселенцахъ.

При министерствѣ внутренныхъ дѣлъ ...основаный также окремый комитетъ, ко... трый мае рѣшити питанье жидôвске въ Россіи. Въ складъ комитету входятъ ...представителѣ рôжныхъ вѣдомствъ, депута... ...ты губернскихъ комитетôвъ и при... ...ватныя особы, яко знатоки и мужѣ довѣрія.

Нѣмеччина. Велику сензацію выкли... ...ръ результатъ тѣснѣйшихъ выборôвъ въ ...Бреславѣ (Breslau). При выборахъ побѣдили оба социяль-демократы: Газенклеверъ и Крекеръ. Тѣснѣйшій выборъ отбувався межи кандидатами социялистами и поступовцями. Консерватисты волѣли отдавати свои голосы на социялистôвъ, якъ на поступовцѣвъ. Вроцлавска одна часопись пишучи по случаю выборôвъ восклицае: „Столиця Шлезка заступлена черезъ двохъ социяльдемократôвъ, — се просто гуморъ!“ — Доси переведено 25 тѣснѣйшихъ выборôвъ. Найлучше повелось социялистамъ: ихъ кандидаты перейшли въ 7 округахъ, роботники таки сильно ихъ поперають. Дальше выбрано при тѣснѣйшихъ выборахъ 5 сецесіонистôвъ, 5 національ-либералôвъ, 4 поступовцѣвъ, 2 зъ партіи людовои и 2 зъ центра. Консерватисты, на котрыхъ Бисмаркъ хотѣвъ въ новôй палатѣ опертися, всюда поупадали.

Газеты нѣмецкѣ голосятъ, що кн. Бисмаркъ по причинѣ нещасливо выпавшихъ для него выборôвъ до парламенту намѣряе податися до димисіи.

Италія. Италіяньскѣ официяльнѣ газеты розголосили, що товариства и клюбы „Italia irredenta“ самѣ порозвязувалися передъ подорожію короля Гумберта до Вѣдня. Межъ тымъ показуесь, що се писати подиктовала официяльнымъ газетамъ — политика. Рухъ irredenty не загибъ, якъ се видко хочбы зъ того факту, що irredentисты отбуваютъ свои зборы, а на торжествѣ роковинъ битвы гарибальдійцѣвъ съ войсками папскими коло Glori, где погибъ одинъ зъ братій Кайроліого, заявилъ Рикотти Гарибальди, що подорожь короля до Вѣдня, есть ганьбою для Италіи.

Англія. Ирляндскій рухъ аграрный принимае нове направленье. Лига змѣнила свою тактику, отказавшися отъ безусловнои негаціи, выражаючоися въ словахъ: „нема арендной платы“. Фермеры взялися теперь до такои хитрости, що закидаютъ множествомъ прошеній о зниженье арендной платы аграрнѣ трибуналы, утворенѣ постановами Гладстонового аграрного билю. До теперь подали фермеры надъ 11.000 прошеній. Провôдники аграрнои лиги все еще сидятъ въ вязници. Ирляндцѣ достаютъ помôчь зъ Америки.

Франція. Ферри вручивъ дня 10 падолиста президентови республики димисію кабинету. Президентъ димисію принявъ. Министры доперѣшнѣ будутъ однакожь вести свои дѣла ажь до утвореня нового кабинету. Греви покликавъ до себе Гамбету и мавъ съ нимъ конференцію. Гамбета спѣшится, щобы якъ найскорше зложити свôй кабинетъ.

НОВИНКИ.

— Пригадуемъ, що въ понедѣлокъ дня 14 с. м. посолъ соймовый **п. Охримовичь**, буде здававъ въ Дрогобычи справу зъ своеи посольскои дѣятельности.

— **Въ Голгочахъ** коло Подгаець задумуютъ тамошнѣ громадяне основати читальню, о що ревно стараесь мѣстценый приходникъ о. Навроцкій.

— **Соціялистичну брошуру** п. н. „Program socyalistów polskich wschodniej Galicyi“ сконфисковала прокураторія державна во Львовѣ.

— **Для кандидатôвъ на учителѣвъ въ школахъ реальныхъ** отбудутся испыты клявзуровѣ въ днахъ 9 и 10 л. грудня с. р. въ будынку львôвскои школы политехничнои.

— **Черезъ линію Львôвъ Рава-Сокаль** буде ити нова желѣзница, позякъ дотычна комисія въ Жовкви освѣдчилася за тою линіею бôльшостію 6 голосôвъ противъ 4 голосамъ.

— **Желѣзница Кароля Людвика** заводитъ отъ нового року вагоны особовѣ отвовленѣ и до выгоды публичности перемѣненѣ и огрѣванѣ пôсля систему шведского въ той способъ, що въ кождый часъ можна температуру пôдности або знижити. Дальше заводитъ сигналы алярмовѣ, за помочію котрыхъ може кождый подорожный дати знакъ до задержаня машины. Поѣзды будутъ гамованися за помочію натиску атмосферы, такъ що въ однôй хвили стане машина на мѣстци. Желѣзница тая обнимае съ желѣзницю Пôвнôчною безпосередный зарядъ поѣздôвъ поспѣшныхъ зъ Львова до Вѣдня и назадъ въ той способъ, що черезъ 6 мѣсяцѣвъ провадитъ тіи поѣзды желѣзница Кароля Людвика, а черезъ другихъ 6 мѣсяцѣвъ желѣзница Пôвнôчна, черезъ що улекшится комуникація межи Львовомъ а Вѣднемъ, позякъ до сего часу центромъ руху тыхъ поѣздôвъ бувъ Краковъ.

— **Громады Поповичѣ и Плешовицѣ** зостали пôсля розпоряджения министерства справедливости вылученѣ зъ округа суду повѣтового въ Нижанковицахъ, а прилученѣ до юрисдикціи мѣско-делегованого суду повѣтового въ Перемышли.

— **Россійскихъ жидôвъ-емигрантôвъ** выѣхали зъ Бродôвъ отъ 25 л. м. м. до 1 л. с. м. около 600 особъ до Америки. Въ тôмъ часѣ выѣхали три транспорты, а именно: пятый транспортъ (отъ початку жидôвскои емиграціи) выѣхавъ дня 25 л. м. м. и числивъ 50 родинъ и 50 мужчинъ нежонатыхъ; дня 26 л. м. м. шестый транспортъ, зложеный зъ 250 особъ; дня 1 л. с. м. семый транспортъ, числячій 200 особъ. Пятый транспортъ выѣхавъ до Америки коштомъ цѣсаря Францъ-Іосифа, прочѣ транспорты коштомъ „Alliance Israelite“. Емигранты доставали на дорогу поживу и 3 зр. на особу. Надѣятися можна еще на дальшѣ транспорты, позаякъ въ Бродахъ снуеся много жидôвъ россійскихъ, а въ самôй людовôй кухни живится щоденно 300 особъ.

— **Въ рудецкôй школѣ** не учитъ еще доси рускій священикъ дѣтій религіи, понеже доси не припущено его до школы и не постаранося о потрѣбну пôдводу, щобы мôгъ доѣздити до школы.

— **Зъ Рудокъ** пишутъ намъ: Помимо прилюдныхъ покликовъ одержуемъ все еще на тутешнôй почтѣ на рускѣ адресы польскѣ рецепсы. Часъ вже, щобы ен. дирекція почтъ зарадила злому.

— **Славяньскѣ товариства академичнѣ въ Вѣдни** (съ выняткомъ польского „Ognisko“) постановили на внесенье товариства „Сриска Зора“ устроити нинѣ въ великôй сали товариства музичного загальный славяньскѣ комерсъ студентскѣ на честь россійского маляря п. Верещагина. На той комерсъ запрошено много знаменитыхъ мужѣвъ славяньскихъ.

(*Р*) **Руско-народный театръ.** Въ середу сего тыждня отограно „Монаха“, драматъ оригинальный зъ козацкихъ часôвъ въ 3 актахъ Теофиля С. съ музикою Воробкевича. Що до содержаня, то „Монахъ“ штука мѣрна; артисты мусѣли отже розвинути въ повнѣй силѣ свою зручность, щобы хибы штуки закрыти. Хорошо вынизалися зъ своихъ роль панѣ Биберовичева (Маланка), п. Биберовичь (Остапъ) и п. Гембицкій (сотникъ). — Въ Пятницю отограно на доходъ пп. Стефуракôвъ „Марію Іоанну“, обычаевый образъ въ 6 отслонахъ, зъ французского. Штука дуже добра и надаесь до рускои сцены. Головнѣ ролѣ припадали пп. Гембицкому (Реми), Новицкому (Бертрандъ) и Биберовичевои (дръ Анніяни) и панямъ Бачиньскôй (Марія Іоанна) и Ледухôвскôй (Софія). Всѣ наведенѣ артисты (кромѣ п-ны Ледуховскои) отограли свои ролѣ удачно. Бенефисанта п. Стефурака, при першôмъ его появленю на сценѣ (хоть ему припала мала роля) приняла публика грôмкими оплесками и тымъ выразила ему щире признанье его довголѣтныхъ заслугъ на рускôй сценѣ и незвычайнои здôбности артистичнои. — Въ послѣднôмъ числѣ „Дѣла“ мôй товаришь-рецензентъ (*п. Д.*), по моѣй думцѣ, за строго скритикованъ гру п. Биберовичевои въ роли „Наталки-Полтавки“. П. Биберовичева не спѣвала такъ надто слабо, а що до гры, то треба ѣй признати, що она отдала Наталку съ новымъ порозумѣньемъ своеи ролѣ и якъ найприроднѣйше. П. Биберовичева була на сценѣ Наталкою — убогою, смирною, тихою дѣвчиною, а не „кокеткою“, якою гдеякѣ другѣ нашѣ артистки Наталку показуютъ... Длятогожь то совсѣмъ природно, що п. Биберовичева мимо послабого голосу, збирала рясни оплески отъ публики. Мы пересвѣдченѣ, що въ трупѣ п. Бачиньского жадна друга артистка не отдасть такъ ролѣ Наталки, якъ п. Биберовичева... Suum cuique.

— (**Дробнѣ вѣсти.**) Цѣсарь Францъ Іосифъ повернувъ дня 9 л. с. м. зъ Угоръ до Вѣдня. — Громадѣ Мужиловицѣ пов. яворôвского удѣлилъ Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову церкви. — Маршалокъ дръ Зыбликевичь выѣхавъ сими днями до Кракова. — Черезъ Львôвъ переѣзджавъ дня 7 л. с. м. вел. кн. Константинъ, удаючись до Вѣдня. — Умеръ Димитрій Замятникъ, бувшій россійскій министеръ справедливости, котрый бравъ голосну участь въ переведеню реформъ судовничихъ. — Статую англійского поета Байрона отокрыто сими днями съ великимъ торжествомъ въ Мисолюнчѣ, въ Греціи. — Покôйный директоръ полудневои желѣзницѣ Шенереръ записавъ 100.000 зр. для урядникôвъ желѣзницѣ. — Во Львовѣ забився сими днями сторожь соймовый, упавши зъ першого поверха на землю. — Въ Берлинѣ отбудеся слѣдуючого лѣта пôдъ протекторатомъ цѣсаревои нѣмецкои загальна выстава на поли гигіены и шпитальнои службы. — Конгресъ шаховый отбудеся въ Вѣдни слѣдуючого лѣта. — Затмѣнье сонца въ цѣлости буде видно въ Европѣ дня 17 л. мая 1882 р., рано. — Понеже въ Мекцѣ пануе холера, тожь рада санитарна въ Константинополи заборонила пускатися путникамъ въ подорожь до того мѣста. — Въ Вѣдни откусивъ въ гнѣвѣ мурарскій челядникъ І. Пихнеръ своѣй любовници носъ.

— **Въ Бѣльску на Подолю россійскôмъ** напало сими днями на дворець желѣзницѣ около 100 жидôвъ, хотячи насильно выдерти молоденьку жидôвочку, котра выѣхала тайкомъ зъ Москвы, щобы окреститися и выйти за-мужь съ однымъ димисіоованымъ жовнѣромъ. Товпа жидôвъ ударила сильнымъ штурмомъ на дворець, ажь доперва мѣска полиція змогла загрожену дѣвчину оборонити.

— **На переселенье жидôвъ до Сиріи** зъобовязався кружокъ богатыхъ жидôвскихъ капиталистôвъ зложити 5,000.000 фунтôвъ штерлингôвъ пôдъ тымъ условіемъ, що правительство турецке оставитъ дателямъ свобôдну волю, розпоряджати тымъ фондомъ. Жидамъ кольонизаторамъ дôсталибыся въ Сиріи грунта на власность.

— **Судъ карный въ Празѣ** буде небавомъ судити пятехъ молодцѣвъ зъ округа шляньского, котрѣ основали „тайне товариство патріотôвъ“ съ цѣлію „довести до дѣла тое, чого занехано въ 1848 р.“ Найдено рôжнѣ письма, на котрыхъ находився пôдписъ: „Валерій I“ и знама зъ головы мерца. Той „Валерій I“, 16 лѣтный студентъ Шморанчь, бувъ „зъ божои милости начальнымъ диктаторомъ округа“.

— **Зъ праского университету** выдалено на завсѣгды слухачѣвъ Вендулика, Хитиля, Стояна и Небеского за участь въ розрухахъ кухельбадскихъ; слух. Пухвайна выдалено лише на 4 семестры, сл. Конклева удѣлено consilium abeundi, а сл. бр. Рейскому нагану отъ академичного сенату.

— **Урльопникôвъ и резервистôвъ** скликуе власть додатково на громадну контролю въ канцеляріи доповняючои команды 30 полку пѣхоты на цитадели, въ дняхъ отъ 13 до 15 л. с. м. о годинѣ 9 рано. На тыхъ зборахъ мае ставитися кождый, котрый не явився на загальнôй контроли, отбувшôйся въ жовтни с. р.

— **На посаду совѣтника суду краевого** при судѣ окружнôмъ въ Самборѣ розписуеся конкурсъ съ речинцемъ до 6 л. грудня с. р.

— **На посаду почтового експедієнта въ Турцѣ** (пôдъ Коломыею) розписуе дирекція почтъ конкурсъ съ речинцемъ до 25 л. падолиста с. р. Для тои посады установлена платня 150 зр., додатокъ канцелярійный 40 зр. и додатокъ (пôсля угоды) на пôсланця. Посада тая есть за службовымъ контрактомъ и кавціею въ сумѣ 200 зр.

— **Именованя.** Дѣйстными учителями школъ статовыхъ именованѣ: В. Кудельскій при 4-клясовôй школѣ мужескôй въ Станиславовѣ, М. Глина при 5-клясовôй школѣ мужескôй въ Тернополи, В. Даруня въ Язôвску и Ф. Геналикевичь въ Берездôвцяхъ. Дѣйстнымъ совѣтникомъ другои категоріи именованъ Цѣсарь гр. Агенора Голуховского, почетного совѣтника посольства.

— **Пожары.** Въ Велдѣжи въ пов. долиньскôмъ згорѣло 20 морґôвъ дворского лѣсу. — Въ Шоломиничахъ въ пов. руденьскôмъ погорѣло 7 селянъ съ всякимъ майномъ. Шкода неубезпечена. — Въ Залучи въ пов. снятыньскôмъ погорѣли два селяне. Неубезпечена страта 1.200 зр. — Въ Слободѣ, на передмѣстю тысьменицкôмъ въ пов. товмацкôмъ погорѣло совсѣмъ 12 хлѣборобôвъ, котрѣ понесли около 15.000 зр. страты.

— **Похвальне свѣдоцтво на церковного пѣвця** одержавъ п. Николай Палиайко зъ Братыны пов. сокальского, выдержавши испыты въ львôвскôй митроп. кôнсисторіи.

— **Многѣ Россіяне**—якъ пишутъ россійскѣ газеты—котрѣ одержали отъ сербского правительства ордеры, отсылаютъ теперь тому правительству назадъ свои ордеры, долучаючи листы, въ котрыхъ выражаютъ свое обуренье за поступленье съ митрополитомъ Михаиломъ.

— **Нова помôчь лѣкарска.** Въ газетѣ „Berliner klinische Wochenschrift“ радитъ дръ Глюкъ, асистентъ на хирургичнôй клиницѣ въ Берлинѣ, щобы хорымъ на легке людямъ вытинати легке такъ само, якъ ему удалося тое на звѣратахъ, именно на 6 псахъ и 4 кроликахъ.

— **Въ Кіевскôй Лаврѣ Печерскôй** задумала банда злочинцѣвъ поповнити крадѣжь въ скарбници, до котрои мала зробити пôдкопъ пôдземный. Такъ бодай стояло въ безъименнôмъ листѣ до заряду Лавры, котрый сей часъ постарався о подвôйну стражь и слѣдженье за згаданымъ пôдкопомъ. До сеи поры однакъ не придыбано ничого.

— **Армія австрійско-угорска** числила въ 1876 р. 828-818 мужѣвъ, записаныхъ въ войсковыхъ метрикахъ. Що до народности було 228.818 Нѣмцѣвъ, 158.746 Чехôвъ, 148.718 Угрôвъ, 72.234 Русинôвъ, 63,988 Полякôвъ, 57.919 Румунôвъ, 62.819 Сербôвъ и Кроатôвъ, 25.291 Словенцѣвъ, 6.650 Италійцѣвъ и 233 Болгарôвъ. Пôсля религіи було 567.734 римскихъ католикôвъ, 92.855 греч. католикôвъ, 70.070 православныхъ, 78.527 евангеликôвъ, 16.880 жидôвъ, 1.534 унитаріѣвъ, 167 армянъ, 186 христіянъ другихъ вѣроисповѣдань и 52 магометанъ. Пôсля росту найвысшими жовнѣрами суть Чехи, найнизшими Поляки.

Вѣсти епархіяльнѣ.

Зъ Епархіи Перемыскои.

Личный додатокъ по 100 зр. на дальшѣ 3 лѣта одержавъ о. Юл. Кмицикевичь, парохъ въ Монастыри дек. ярославского.

До конкурсу зголосилися: оо. І. Борсукъ, Ан. Венграновичь, І. Гамерскій, П. Годованьскій, П. Гисовскій, І. Дубъ, І. Иваськъ, Д. Изайчикъ, І. Копыстаньскій, Н.

Катухъ, Ив. Крайчекъ, Т. Левицкій, Гр. Лежъ, Вл. Лѣсницкій, Ан. Мощиньскій, Юл. Пазовый, Н. Тустановичъ и К. Ясеницкій.

На опорожнену канонію архидіакона подалися: сс. Іосифъ Крушиньскій, парохъ въ Сколиняхъ дек. янорівского и Юл. Нагорскій, дръ богословія, професоръ права церковного при епарх. учебномъ заведеню богословскомъ и префектъ епарх. семинаріи духовной.

На опорожнену канонію при протоіерейскомъ соборѣ Краковскомъ подалися: сс. Пав. Матковскій, деканъ городенскій и парохъ въ Городенѣ великой и Юл. Кушловскій, деканъ бѣрчаньскій и парохъ въ Рускомъ селѣ.

Зъ Архіерея Львовскои.

Грамотами почетными отъ архіепископа благословенными одержали: сс. Теодоръ Ротовскій, парохъ въ Куриянахъ дек. нижнівского, и Григорій Рачиньскій, парохъ въ Заліщахъ новыхъ дек. залозецкого, въ причины приналежности въ сихъ дняхъ 50-лѣтнои рѣчницѣ ихъ священства. Оба зоилаты числятъ 78-ый рокъ своего житя.

Въ обмѣ пресвитерскій принятъ дальше: пп. П. Петрицкій, А. Калужницкій, Т. Левицкій, В. Проскурницкій и В. Финиповскій. Съ попередно выказаными принято отже всѣхъ 19, котрі ординовалися минув. недѣлѣ въ субдіаконы, въ понедѣлокъ въ діяконы, а рукоположенье на священиковъ отбудеся завтра.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Петербурскій „Порядокъ" доносить, що въ минувшу недѣлю 25 жовтня (6 падолиста) любителѣ театру отограли **драму Шевченка „Нôчь на Рождество"** (Назаря Чобола) въ переводѣ Базарова.

ПОДЯКА.

Немолима судьба доткнула насъ тяжкимъ ударомъ, забираючи до вѣчности дорогого намъ мужа и отця Порфира Мандычевского, крылошанина и пароха въ Зарваници. Одиною отрадою въ тôмъ тяжкôмъ горю було намъ ласкаве спôвчутье Вп. Добродѣѣвъ, котрі щиро и безинтересовно заняли отдашемъ остатнои послуги покойному. Почуваємось длятого до святого обовязку зложити сердечну подяку Всч. о. деканови Залуцкому, Всч. оо. Багриновичови, Пакляковы, Заѣстовскому за Ихъ трогательнѣ словы прощальнѣ, дальше Всч. оо. Боцюркови, Василькивскому, Витошиньскому, Гаваньскому, Гапіови, Гудикови, Здирковскому, Копергиньскому, Коритковы, Коссовичови, Лавровскому, Лопатиньскому, Мозицкому, Олесницкому, Перепелиньскому, Шесецкому, Савчиньскому, Соненицкому и Федоровичови за ласкаву участь въ обрядѣ похоронномъ. Особливожь дякуємъ Всч. о. Витошиньскому зъ Денисова за привезенье своея сельскои орхестры, що дуже подвисло святлость обряду. — Прійжѣть Вп. Добродѣѣ тѣ нашѣ щирѣ слова подяки — за Вашѣ труды и сердечне спôвчутье въ нашôмъ нещастю.

Марія Магдалина Мандычевска, жена покôйного. *Володимиръ Мандычевскій, Наталія зъ Манд. Гладиковска, Елена зъ Манд. Зобковска, Марія Мандычевска, Корнило Мандычевскій, Ярославъ Мандычевскій*, дѣти покôйного.

(Надôслане.)

Благодареніе

страховому обществу Azienda Assicuratrice.

Якъ изъ часописей извѣстно, цѣла сеи осени мои, на счастье въ помянутомъ обществѣ застрахованыи землепледы, жертвою огромного пожара. По скоромъ, точномъ и солиднымъ изслѣдованіи получилъ я сповѣстное вознагражденіе убытковъ въ суммѣ гульденовъ 24.121 кр. 95 за что я тому обществу мою полную признательность и благодарность публично высказати долженъ.

Кошляки 27 Октября 1881.

Мисей Цеглецкій.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦИИ.

Вп. І. В. въ Стрыю: Справляємъ попередне замовленье въ „Перепискѣ", що не Касино въ Стрыю запренумеровало „Школьну Часопись", а лишь Вы самѣ запренумеровали тужъ газету для Касина. Редакція „Школьн. Час." якъ также редакція „Дѣла" висылають для Касина свои примѣрники лише на замовленье. — **Вп. А. Н. въ Бурш.** Подаючи на кредитъ рѣчницѣ уплачени предплаты не маємъ на цѣли никого тымъ уражати, божь се дѣеть по большôй части у всѣхъ администраціяхъ часописей. Така увага єсть простымъ приявнѣньемъ для Предплатниковъ, а для насъ служить она до точного веденя администраціи. Мы не робимъ тутъ выняткуу, а относимось въ тôмъ взглядѣ до всѣхъ однакою мѣрою.

Передпослѣдне представленье

Въ сали тов. „ГВЯЗДА", ул. Францѣшкан. ч. 7.

Абонам. Пр. 11.

РУСКІЙ НАРОДЪ ТЕАТРЪ

пôдъ дирекціею Омел. Бачиньского.

Въ суботу, дня 31 жовтня (12 падолиста) 1881.

ДОВБУШЪ,

оригинальна народна трагедія въ 5 актахъ а 8 ôтголосахъ Ю. Федьковичемъ стихомъ написана.

Особы:

Воєвода руский	. п. Підкысовскій.
Гунцульска княгиня, его жінка	пнѣ Биберовичъ.
Секретарь Воєводы	. п. Биберовичъ.
Олекса Довбушь, молод. гунцуль	п. Бачиньскій.
Иванъ, его братъ	. п. Гембицкій.
Джимбръ, Олексы побратимъ	. п. Стефуракъ.
Лагодинъ, Иванбвъ побратимъ	. п. Новицкій.
Довбиха, молода вдова	. пнѣ Стефуракъ.
Мортанъ, циганьскій знахоръ	. п. Сапецкій.
Пера его дочка	. пнѣ Бачиньска.
Зоя, ея пѣстунка	. пнѣ Гембицка.
Дворскій маршалокъ	. п. Парадовскій.
Капитанъ трабантôвъ	. п. Михайловскій.
Підкаменъ	. п. Марковскій.
Старый гунцуль	. п. Лукасевичъ.
Молодый гунцуль	. п. Стручиньскій.

Кôлька старостôвъ — Шляхта — Гунцулы — Двôръ княгинѣ — Трабанты. Дѣеся въ однôмъ гунцульскôмъ селѣ у галицкихъ Карпатахъ и на Чорногорѣ въ першôй половинѣ 18-го столѣтя.

Послѣдне представленье

Абонам. Пр. 12.

Въ недѣлю 1 (13) падолиста 1881.

ЧОРНОМОРЦѢ,

оригинальна оперетка комична въ 3 актахъ, по Кухаренку написанъ М. С. Музыка Лисенка. — Инструментованъ В. Матюкъ.

Особы:

Ядоха Драбаниха, вдова	. пнѣ Молевицка.
Мирося, ея дочка	. пнѣ Биберовичъ.
Наталка, ея кревна	. пна Ледухôвска
Иванъ, козакъ, сирота	. п. Стручиньскій.
Илько, его братъ	. п. Михайловскій.
Тункин, сотникъ, хрещеный батько Ивана	. п. Підкысовскій.
Кабаця, старый козакъ	. п. Гембицкій.
Цѣркукъ, старкуватый козакъ	п. Стефуракъ.
Ихта, его жена, молода	. пнѣ Бачиньска.
Очкурня	. п. Лукасевичъ.
Кулина, перша кохакка Кабаці	пнѣ Стефуракъ.
Пуфся — дѣвчата	. пнѣ Гембицка.
Фося — дѣвчата	. пна Левицка.
Авуся — дѣвчата	. пна Волянська
Кася — дѣвчата	. пна Павлôвска.

Козаки — Дѣвчата. Дѣеся въ Чорноморіи.

На доходъ бѣдныхъ ученикôвъ академ. гимназіи у Львовѣ.

Въ второкъ дня 3 (15) падолиста 1881.

БОЙКИ

або:

Загорода Собкôвска.

народна мельодрама въ 5 ôтголосахъ со спѣвами, зъ нѣмецкого ведля Мозенталя переначивъ Т. Гембицкій.

Особы:

Марта Собкова, богата вдова	. пнѣ Молевицка.
Иванъ, парубокъ	. п. Биберовичъ.
Катерина, стара дѣвка	. пнѣ Гембицка.
Олена — дѣвчата	. пна Ледухôвска.
Фося — дѣвчата	. пнѣ Стефуракъ.
Антонъ Соботакъ	. п. Стручиньскій
Отець Юрій	. п. Стефуракъ.
Галя, сирота	. пнѣ Биберовичъ
Гнатъ Собко, жонкѣръ	. п. Гембицкій.
Матвій, хроторъ, слонкъ	. п. Підкысовскій.
Дитина	. Гелена Гембицка.
Кузьма — горняки	. п. Сапецкій.
Михайло — горняки	. п. Михайловскій.
Теодоръ — горняки	. п. Лукасевичъ.
Остапъ — горняки	. п. Нарадовскій.

Горняки, дѣвчата, жебраки. Дѣеся въ однôмъ зъ селъ самбірского округа, а частію въ бескидскихъ горахъ.

Цѣны мѣсць: мѣсце нумероване въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 60 кр., партеръ 40 кр., галерія 20 кр.

Билетôвъ можна дôстати въ товариствѣ „Руска Бесѣда", ул. Краковска ч. 14 I. поверхъ, въ торговли Вп. Дымета и въ касѣ театральнôй, улиця Францѣшканьска ч. 7, отъ годины 3 пополудни.

Початокъ о годинѣ 7-мôй вечеромъ.

Въ книгарни **А. І. ПИКА** (A. I. Pick) при *улици Сикстускій ч. 14 во Львовѣ* появились: (3—?)

ОПОВѢДАНЯ ДЛЯ НАРОДУ

въ рускôмъ языцѣ.

Такожь можна дôстати тамъ завсѣгды **библіи** старого и нового завѣту и **христіяньскѣ письма** въ рôжныхъ языкахъ.

Съ симъ числомъ розсылается Вп. предплатникамъ „Библіот. найзнам. повѣстій" 7 и 8 аркушъ повѣсти Едвардса „Стефанъ Лаврентій" зъ англійского.

Ручаючи за правдивый артикулъ, высылаю за надѣланьемъ готôвки або за послѣплатою оригинальну баньку лагизьно знѣетвои тренчиньскои

КАРПАТСКОИ ЯЛôВЦôВКИ

(Боровички) по 70 кр. franco за баньку и опакованье. Ялôвцôвка пьеся по стравахъ на найдобрѣйшихъ обѣдахъ, немагає дужо травленю, а до того єсть для **терпячихъ на жолудокъ** непрѣвзнаныхъ добродѣйствомъ. Найменше высылаєся двѣ баньки, а можь дôстати єдино правдивои лише у

І. Сальвендера въ Тренчинѣ

(Угры горѣшній)

[I. Salwender in Trencsin (Ober-Ungarn)]. (6—6)

Накладомъ редакціи „Дѣла"

выйшли:

„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ",

повѣсть знаменитого англійского писателя К. Диккенса. Цѣна 30 кр., съ пересылкою 35 кр.

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ",

повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть тая стоитъ въ оригиналѣ нѣмецкôмъ 8 зр. 40 кр.)

„ДЫМЪ",

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.

Дôстати можна въ администраціи „Дѣла" або въ книгарни Ставропигійскôй. (26—?)

СЕВЕРИНЪ БУДКОВСКІЙ,

бувшій бальетмайстеръ театрôвъ варшавскихъ розпочинає

курсъ найновѣйшихъ танцѣвъ

сальоновыхъ, товарискихъ и сальо-повскихъ, якъ такожь

Курсъ гимнастики

танцъ въ домахъ приватныхъ, якъ и въ пливальнѣ помѣщеню

въ ринку, ч. 12, I поверхъ.

(6—12)

Того еще тутъ не було,

чого можна дôстати за 7·80 зр.

Прехорошій гарнитуръ столовый зъ ново-вынайденои имитаціи срѣбла, що до нынѣ стояло 40 зр., котрый остаю бѣлымъ мовьбы 14-лутове срѣбло, за що даю 20-лѣтну гваранцію, именно:

6	штукъ	ножôвъ столовыхъ
6	„	вилокъ зъ одной штуки
6	„	ложокъ столовыхъ
6	„	пôдставокъ ножовыхъ
12	„	ложочокъ до кавы (1—?)
6	„	кубкôвъ до ясць
6	„	хорошихъ фляжанокъ
2	штуки	хохль, одна до росолу, друга до сметанки
2	штуки	великихъ сальоновыхъ лѣхтарѣвъ
1	штука	высѣчача до цукру або перцу
1	штука	ситця до гербаты.

60 штукъ. Всѣ тутъ наведенѣ различнѣ предметы стоятъ разомъ **7 зр. 80 кр.** Замовлена за надôсланьемъ готôвки або за послѣплатою такъ довго, якъ стане запасу, сповняє

Панъ А. Л. ГУТМАНЪ,

генеральный складъ забрати имитаціи срѣбла

Вѣдень I, Fleischmarkt 6.

(10—10) **І. КРЕМЕРЪ**

во Львовѣ, улиця Галицка ч. 16,

поручає на теперѣшный сезонъ свôй богато изосмотреный

Магазинъ конфекціи для женщинъ,

завѣдомляючи заразомъ, що робôтня зъ улицѣ Собѣского ч. 12 зôстала перенесена до дому при

улици Галицкôй, ч. 21, I поверхъ

Г. БИНЕНШТОКЪ

АГЕНЦІЯ МАШИНЪ РÔЛЬНИЧИХЪ

во Львовѣ, ул. Коперника, ч. 11,

поручає машины господарскѣ зъ найлучшихъ фабрикъ по цѣнахъ слѣдуючихъ:

Молотѣльнѣ ручнѣ по 105 зр.
Млынки Бакера по 68 зр.
Сѣчкарнѣ по 40, 43, 73 и 75 зр.
Плуги по 9, 10 и 11 зр.
Рухадла по 6, 8 и 9 зр.

якъ такожь всякѣ иншѣ знаряды господарскѣ, ручаючи за добру роботу. (2—3)

СКЛАДЪ ФАБРИЧНЫЙ ФАРБЪ И ВЫРОБôВЪ ХЕМИЧНЫХЪ

ІОСИФА ГАНКЕ

по Львовѣ, ринокъ ч. 29 (дальшѣйше цукорня Ербарôвъ) поручає

всякѣ роды фарбъ, лякерôвъ и покостôвъ,

фарбы въ олиѣ и покостѣ утертѣ до помазня готовѣ, фарбы анилиновѣ, индиго, каримы, экстракты зъ дерева барвового, фарбы до бѣлизны въ порошку, таблицкахъ и лакерахъ найлучшого рода, выробы гôрничѣ, фарбы земѣ, олиѣ до машинъ и потрахъ, олиѣ стоячѣ, сосницѣ, всякѣ фарбы до мальованя и барвованя;

фарбы перовѣ для литографіи, прасъ ручныхъ и машиновыхъ,

фарбы друкарскѣ, сажу зъ лампъ, покостъ до литографіи, позолотничѣ, лакеръ на стальѣ, атраментъ литографичный, шведскѣ сѣрники, шнурки запальнѣ до розпалюваня каменѣвъ крейду для каварнь и до бильярдôвъ;

всякѣ роды трану утробнинного и рыбячого — смолу броварничу, сосновую и шевску,

шнурки, чопы деревлянѣ и корковѣ до бочокъ всякои величины, щôтки до чищеня бочокъ, столъ, ручкѣ и до фрутерованя, пензлѣ малярскѣ всякои величины, мѣтлинки ружевѣ до одежи и каламбъ, мѣтлы ружевѣ до замѣтаня.

МАСУ ДО ЗАПУСКАНЯ ПОМОСТôВЪ,

всѣ роды каруку позолотничого, російского, котельнического, медалевого, бронзы, пилнѣ каварня и всѣ въ той объемъ входячѣ артикулы.

Квасъ сѣрчаный, салѣтровый и сольный.

Цѣнники розсылаются на жаданье franco. (2—?)

Выдаютъ: **Мих. Коссакъ и Вол. Барвѣньскій.** — За редакцію отвѣчає: **Володим. Подляшецкій.** Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка, пôдъ зар. К. Беднарского